

Islams bedervede etikk og fravær av moral

Islam er bygget på forestillingen om at Muhammed er det beste moralske forbilde. God moral på islamsk er synonymt med Muhammeds adferd.

Vårt samfunn er – i motsetning til islamske samfunn – basert på humanisme. Vår etikk og moral er forankret i det judeo-kristne verdsett. Humanismen kjennetegnes blant annet ved toleranse og nestekjærlighet. Islam er umoralsk og umenneskelig etter vestlige verdinormer. Islam kjennetegnes ved intoleranse og hat.

Ett av de viktigste karaktertrekk ved islam er at islamsk etikk og moral er motsatt av vestlig humanisme.

Gode medmennesker og gode muslimer har etiske

kompass som peker motsatt vei. Muslimer definerer ikke islam. Islam definerer muslimer. Derfor er alle gode muslimer moralsk bedervede mennesker.

Islam anser «menneskeheten» som de som er underkastet Allah. Takker du nei til islam, har du heller ikke menneskerettigheter. Islam har en etikk som deler verden inn i muslimer og ikkemuslimer. Alle aspekter av islams etikk reflekterer forskjellsbehandlingen av mennesker basert på tro. Muslimer er brødre (49:10).

Hundrevis av koranvers befaler muslimer å utøve islamsk ondskap mot ikkemuslimer.

Ingen koranvers befaler muslimer å være medmenneskelige mot ikkemuslimer.

Koranen (2:185) slår fast at det er den - ikke din personlige rettsoppfatning - som bestemmer hva som er rett og galt. I islam er «godt» alt som Muhammed sier og gjør, og som Allah befaler eller tillater. «Ondt» er alt som Allah forbyr eller ikke bifallerⁱ.

Muslimsk «godt» er med andre ord ikke godt i det hele tatt, etter sivilisert vestlig etikk.

Den Gyldne Regel som oppsummerer siviliserte normer er «Gjør mot andre som du vil at de skal gjøre mot deg». Dette er grunnstammen i de universelle menneskerettigheter, som er gyldige i hele verden unntatt de islamske land. Basisrettigheter utledet av den gyldne regel er ytringsfrihet likhet, toleranse osv. Islam har ingen gyldne regel. Allah befaler (48:29) i stedet muslimene å være skruppelløse mot oss, og barmhjertige mot andre muslimer.

Kildene for islamsk terror og undertrykkelse er i teologien. Spesielt i konseptet med å befale rett og forby galt. Sentralt for å forstå hva som er «rett og galt» er Al-Wara' Wal-Bara.

Lojalitet og fiendskap. Elsk det Allah elsker og hat det Allah hater.

Gode muslimer skal hate ikkemuslimer, på samme måte som Allah hater oss.

Koranen (4:92-93) slår fast at en muslim ikke har lov til å drepe en annen muslim.

Å drepe en ikkemuslim er derimot tillattⁱⁱ.

Dette bekreftes også av vers 5:32 som gir muslimer adgang til å drepe ikkemuslimer.

Islamsk etikk er i det minste enkel å forstå!

Islam er unikt umenneskelig. Derfor blir muslimer mer voldelige jo mer religiøse de blirⁱⁱⁱ.

Allah forbyr muslimene å imitere oss, herunder våre moralske standarder.

Moral på islamsk har ingenting med moral etter vestlig begrepsapparat å gjøre.

Islamsk moral har primært med kjønnsorganer og deres bruk å gjøre.

Det islamske moralbegrep omfatter ikke uislamske fenomener som medmenneskelighet, godhet, og siviliserte normer.

I islam er det moralsk å dekke til kvinnens hår, å ikke hilse på kvinner eller vantro, å ikke onanere. Men det er også moralsk akseptabelt etter islamsk logikk å steine ihjel utro kvinner og å drepe apostater.

I islam er innavl tillatt (K4:23). At avkommet er utsatt for dødfødsel, mentale og fysiske skavanker samt nedsatt IQ, ignorerer islam. Innavl er «godt» og moralsk riktig, fordi islams moralbegrep er basert på pedofeten Muhammed sin egen umoral.

Voldtektsbegrepet har hos oss sammenheng med fravær av frivillighet hos den svake part. I islam derimot, er det helt uproblematisk å voldta sin hustru samt ikkemuslimske kvinner.

Muslimløgnen taqiyya gjør at man aldri kan vite om man kan stole på en muslim. Løgn er ikke umoralsk i islam. Tvert i mot. Muslimer kan lyve til ikkemuslimers dersom det fremmer islams sak. Koranen fritar også muslimer fra alle avtaler de har inngått med ikkemuslimers. Ayatollah Khomeini skrev at ^{iv} «I visse tilfeller er bedrag nødvendig for å opprettholde islam og religion generelt; uten det kan ikke troen overleve». Allah sier at han er den beste bedrager ^v, Muhammed sier at han er en upålitelig løgner ^{vi}.

Etikk og moral behandles som relative begrep. Blant anstendige mennesker er god eller dårlig moral - gode og dårlige handlinger - målt ut i fra konsekvensene. Å være «god» er i seg selv ikke godt, dersom ens egen selvopplevde godhet ikke er avstemt med effektene som ens handlinger får på andre mennesker.

Islamsk moral derimot - er tydelig og endelig definert av Allah og Muhammed. Muhammeds påviselige umoral er for all tid ansett som god moral i islam. Dette omfatter for eksempel horeri, pedofili, nekrofil, plyndring, slaveri, slavehandel, tortur, snikmord og folkemord. Dette er ikke hva siviliserte mennesker forbinder med anstendighet og moral.

Gode muslimer er derfor farlige for siviliserte mennesker.

Islam hører ikke hjemme her. Islam er ondskap fordi den dikterer at menneskets lidelse er Allahs ønske. Moral er overflødig i islam. Alt som skjer, det skjer fordi Allah har bestemt det. Muslimen trenger ikke ha noen selvstendig mening om godt og ondt. Allah har definert det. Muslimen behøver ikke være medmenneskelig, Allah selv er det ikke.

Ikke alle kulturer er moralsk likeverdige. Noen kulturer er ukulturer.

Islam er en ond undertrykkende døds kult som verken fortjener respekt eller toleranse.

Islam vil fortære oss og vår sivilisasjon, dersom vi fortsetter å behandle den som en hvilken som helst verdensreligion.

Ta avstand fra islams bedervede umoral og fravær av siviliserte etiske normer.

Støtt SIAN.

ⁱ Reliance of the Traveller a1.4

ⁱⁱ Reliance of the Traveller o1.2 (2).

ⁱⁱⁱ <http://www.dw.com/en/study-finds-young-devout-muslims-in-germany-more-prone-to-violence/a-5655554>

^{iv} The Little Green Book Vol 1 Kap 4

^v Koranen 3:54 og 8:30

^{vi} <https://sunnah.com/bukhari/72/45>